

68 er endnu ikke modtaget, og det er derfor foreslaaet henviist til Statsrevisionen for 1868—69. — Ved Afhændelsen af Tiender for Den Ræss, henhørende under Domcapittet i Viborg, har man fundet Aalebning til at gjøre en Udsættelse, da det synes, at der obtineres særdeles lave Priser for disse Tiender; Udvalget har derfor tiltraadt Statsrevisionens Indstilling desangaaende, der gaaer ud paa, at den ved Afhændelsen af Tiender under det lærde Skolevæsens Indtægtscontu. 7 brugte Fremgangsmaade faaer at passere. — Endnu skal jeg under § 18 tillade mig at omtale, at Statsrevisionen, efter at have gennemgaaet Regnskabet for Aellerbygningen paa Gammelholm, der er henviist til sammes Behandling, ikke har fundet Noget at erindre ved dette Regnskab. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig ved dette Afssnit.

Formanden: Jeg betegnede før som det første Afssnit, der fattes under Forhandling, den Deel af Sagen, som vedrører de første 18 Paragrapher af Statsregulstabet. Statsregulstabets § 9, hvorved der er gjort en Indstilling fra Statsrevisionens Side, hører imidlertid mere naturligt sammen med § 19, vedrørende Krigsministeriet, og da Krigsministerien ikke er tilstede for Diebliffet, skal jeg faa meget mere finde det rigtigt at unddrage fra den Forhandling, der nu føres, den Deel, der vedrører § 9, og forbeholde den at blive behandlet sammen med § 19, og hvad derned staaer i Forbindelse.

Ordføreren: Løv jeg spørge, om den Bemærkning, den høitærede Formand gjorde, gjælder Andet end, hvad der af § 9 angaaer Krigsministeriet. Der er nemlig under § 9 gjort en Bemærkning angaaende Udfærdigelsen af Obligationer vedrørende Jernbanevæsenet, og det Punkt troer jeg dog rettest henhører under det foreliggende Afssnit.

Formanden: Deri er jeg enig. Jeg mener kun den Indstilling, der er gjort, som vedrører Krigsministeriet.

Andræ: Tiltrøds for min Utilbøielig-

hed til at blande mig i Forhandlingen om Statsrevisionens Betænkning skal jeg dog fremkomme med nogle Bemærkninger under samme, da jeg soler det som en Pligt for mig at dvæle ved det Punkt, som jeg agter at omtale, et Punkt, som jeg allerede under tidligere Forhandlinger har haft Leilighed til at berøre. Jeg er af den bestemte Overbeviisning, at vi — Regjeringen, Statsrevisionen og Rigsdagen — ere udsatte for at komme ind paa en Afvei, der, dersom man ikke i Tide bliver gjort opmærksom paa den, let vil kunne medføre store Farer for vor Fremtid. Jeg sigter herved til den mangelfulde Maade, hvorpaa de Dplysninger fremkomme, og de Dplysninger behandles, der angaae de meget betydelige Omsætninger, de meget betydelige Foranstaltninger, som knytte sig til Reserveconden og denne Fonds Benyttelse i Diebliffet. Det er jo vist, at en Række af i og for sig abnorme Forhold har medført, at vi for Diebliffet paa den ene Side ere i Besiddelse af en Reservecond, der er aldeles monstrøs, sammenlignet med vor finansielle Stilling i det Hele, og at paa den anden Side ulykkelige Forhold medføre Nødvendigheden for os af at benytte denne Reservecond paa en Maade, som jeg ligeledes vel tør tillade mig at betegne som i høieste Grad abnorm. Men nu troer jeg, at det maa erkjendes for at være i allerhøieste Grad vigtigt, at, jo mindre det er muligt at fastsætte bestemte og lovbegrænsede Regler for Benyttelsen af disse meget betydelige Midler, desto mere maa man sørge for, at Alt, hvad der vedkommer dem, kommer til at foreligge klart og tydeligt for vor Betragtning. Jeg seer i denne Offentlighed gennem Statsregulstabet, om ikke den eneste, saa dog den væsentligste Garanti, som vi kunne opnaae med Hensyn til disse Midlers Benyttelse, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at, jo mere man er overbeviist om, at der ikke her er det Allermindste at skjule, og jo mere man deler den Overbeviisning, som jeg nærer, at Finantsministeren ikke har den allerringeste Interesse af at fordølge en Tøddel af, hvad der kan komme til at foreligge til Dplysning om disse Forhold, desto mere skal man ogsaa gribe